

БЕЙН

(Sinners of Saint 4)

Copyright © 2018. BANE by L.J. Shen

The moral rights of the author have been asserted.

© Евелина Пенева, *превод от английски*

© Фиделия Косева, *дизайнер на корицата*

© Сиела Норма АД

София • 2024

ISBN: 978-954-28-4568-3

Л. Дж. Шен

Бейн

Превод от английски:
Евелина Пенева

 ciela

На Тихуана Търнър и Ейми Холтър

Плейлиста:

“Can You Feel My Heart” – Give Me the Horizon

“If You Can’t Hang” – Sleeping with Sirens

“Time to Dance” – Panic! At the Disco

“Roadgame” – Kravinsky

“Iris” – Goo Goo Dolls

“Bite My Tongue” – Meet Me at Six

“My Own Summer” – Deftones

“Famous Last Words” – My Chemical Romance

“Hideaway” – Kyko

Сюжетът накратко: в тази приказка
принцесата сама спасява себе си.

Казват, че няма две еднакви снежинки. Всяка снежинка е красива и завладяваща по свой своеобразен начин и е с неповторим строеж. Снежинките символизират чистотата.

Всяка снежинка с достатъчно късмет да кацне на земята, бива осъдена да се изцапа с кал. Снежинките ни учат, че ако живеете достатъчно дълго, в крайна сметка ще се простите с чистотата си.

Само че дори калта по вас не е в състояние да опетни красотата ви.

Пролог

БЕЙН

Тогдава

ЛЪЖЕЦ.
Измамник.
Безбожен крадец.

Репутацията ми беше огромна, възседната от мен вълна, от тези, които поглъщат всички наоколо ми и потапят всеки чужд опит да се заиграва с онова, което си е мое.

Слабостта ми към тревата беше пословична, само че моят истински, лично избран наркотик беше властта. Парите не означаваха нищо. Те бяха материални и следователно лесни за губене. За мен хората бяха игра, ако ме разбирате. Партия шах, в която винаги побеждавам.

Премести топовете.

Смени кралицата, щом се налага.

Пази краля винаги и непрекъснато.

Никога не се разсейвах, никога не се колебаех, никога не проявях ревност.

Затова можете да си представите слисването ми, когато се оказах хем разсеян, хем разколебан и изпълнен с ревност.

Момичето беше сирена с гарвановочерна коса. Открадна ми ездата на най-голямата вълна, която щях да видя в онова лято. Грабна ми вниманието. Заради нея дори проклетият ми дъх секна.

Плъзгаше се от океана към плажа като здрач.

Приклегнах, възседнал дъската си и зяпнал.

Еди и Бек спряха до мен, носеха се на дъските си в периферията на зрението ми.

– Тази си я е заплул Емъри Уолъс – предупреди ме Еди.
Крадец.

– И е най-секси шедъовърът в града – изсмя се Бек. *Измамник.*

– Най-важното – среща се само с богати копелета. – *Лъжец.*

Имах всички необходимо, за да я привлека.

Тялото ѝ беше парче земя, покрито със сняг. Бяла, светла като слънцето, което светеше през плътта ѝ, без никога да прониква в нея. Кожата ѝ предизвикваше природата, задникът ѝ поставяше на изпитание здравия ми разум, но именно думите на гърба ѝ накараха логиката ми да се разбунтува.

Не бяха нито извивките на тялото ѝ, нито начина, по който полюляваше бедра, като полюшваща се отровна ябълка, оправдаваща реакцията ми към нея, а татуировката, която забелязах, докато малко по-рано прелиташе по водата близо до мен.

Думите се стичаха от тила към гърба ѝ в права стрела.

В твоите ръце сега съдбата си предавам.¹

Пушкин.

Известен ми беше само още един човек, който лудееше по руския поет и също като прочутия Александър легеше два метра под земята.

¹ А. С. Пушкин – „Евгений Онегин“, прев. Григор Ленков. – Бел. прев.

Приятелите ми започнаха да гребат към брега. Не можех да помръдна. Имах чувството, че топките ми са по десет тона. Не вярвах в любовта от пръв поглед. Изпитвах страст вероятно, но и това не беше думата, която търсех. Не. Това момиче пробуждаше у мен *любовитство*, мамка му.

– Как се казва? – пипнах Бек за глезена и го придърпах обратно към себе си. Еди спря да гребе и се обърна назад, погледът ѝ зашари помежду ни.

– Без значение, брат.

– Как. Се. Казва? – повторих, стиснал зъби.

– Много е малка, приятел.

– Трети път няма да питам.

Бек преглътна и гърлото му подскочи. Пределно ясно му беше, че с мен майтап не бива. Ако възрастта ѝ позволяваше – действах.

– Джеси Картър.

Джеси Картър щеше да стане моя още преди да се е запознала с мен.

Преди аз да съм се запознал с *нея*.

Преди животът ѝ да се обърне и съдбата ѝ да се изпише с кръв.

Та ето каква беше истината, която дори лъжливият ми задник не искаше да признае по-късно в историята ни: пожелах я, преди да се случи всичко останало.

Преди тя да се превърне в бизнес задача.

Преди истината да я затвори в клетка.

Преди тайните да се излеят навън.

В онзи ден така и не успях да покарам сърф.

Дъската ми се счупи.

Трябваше да ми светне, че е поличба.

Наред беше сърцето ми да се окаже разбито.

И уж беше дребна мацка, а се справи адски прилично и от сърцето ми почти нищо не остана.